
Spis treści

Od autorki	4
Wiosna	5
Stokrotka	8
***	10
Stół	12
Eifel	15
***	18
Jesteś jak z prądem...	19
Jestem silną kobietą	20
Iść, ciągle iść w stronę słońca...	23
Jestem mieszczuchem	26
Pozwól mi być smutną	31
***	32
Szkoda	34
Ale	38
Droga	41
Słowa mają moc	42
Drzwi	45

Izabella Kaczmarczyk – W stronę światła

Mgła	48
Nie lubię pożegnań...	50
Była sobie Dziewczyna..	52
Sen miałam	56
Pragnienia...	62
Muzyka	65
Ja i woda	66
Historia prawdziwa	68
***	74
Pani Jesień	84
Isabel	87
Idę dalej	91

Od autorki

„Słowa jak koraliki rozsypane na kartce iskrzą odbiciem naszych emocji ... Bo słowa mają moc i siłę przyciągania.”

Dziękuję moim przyjaciołom za wiarę we mnie.

Wiosna

Jest! Nareszcie! Upragniona, oczekiwana, ukochana..

Śmiało weszła do sali tronowej, ponieważ na objęcie głównej roli właśnie nadszedł jej czas.

Na początku panowania ma dużo pracy, musi bowiem posprzątać po Zimie, która nieśpiesznie opuściła tę część Świata, przewietrzyć szafy, zlustrować rozległe ogrody, przywitać się z jaskólkami, zajrzeć do ptasich gniazd..

Dopiero potem rozpakuje swoje kufry z powiewnymi sukniami ukwieconymi bzami i konwaliami, wyjmie flakony zapachów z kwitnących jabłoni i jaśminów, pożółci mleczce oraz kaczeńce, zarumieni truskawki i poziomki, zawróci nam miłośnię w głowach i rozsypie na swoje jasnozielone królestwo pastelowo-żłoty pył.

Nie bezinteresownie.

To jej sprawdzony sposób, aby narodziła się miłość, nadzieja i inne sprawy, przed którymi nie ma ucieczki, aby brać muzyczna uwijała się na weselach, a chłopcy dla swoich dziewczyn pisali wiersze, takie właśnie, jakim ja zostałam obdarzona:

Chciałbym z Tobą

*Chciałbym z Tobą cudowna dziewczyno
Pójść na spacer, w Paryżu lub Pradze,
Chciałbym objąć Cię mocno w Warszawie,
I całować namiętnie w Maladze.
Na czerwonym przejść światło w Krakowie,
Kawę wypić espresso w Madrycie,
Twoje stopy całować w Lizbonie,
Masaż skroni... migrena, ach życie.
Zbadać ciało dokładnie w Weronie,
Zasnąć razem w objęciach, by potem,
Przecierając swe oczy od rana
Szeptać czule "dzień dobry, Kochana"...*

Izabella Kaczmarczyk – W stronę światła

Stokrotka

Prosta, pełna uroku, bez salonowych pretensji, zbyt mała i niepozorna, aby stworzyć z jej udziałem wielkie kompozycje. Swoją delikatnością zachwyca i wzrusza, kojarzy się z intymnością. Ciągłe deptana, koszona, traktowana jak chwast posiada silną wolę przetrwania, odradza się jak feniks z popiołów.. (cóż za doskonała w jej przypadku metafora!).

Jest charakterna, ma niezwykłą zdolność rozmnażania, nawet w niesprzyjających warunkach. Aby mieć szansę na istnienie utrwała niesamowity system podziemnych kłączy. Patrzcie, oto ja - ona nigdy nie krzyczy, jak inne, ona szepcze...

Wydaje się, że póki trwa, my będziemy trwać również.

Odmienia się przez kolory, od bieli do intensywnego różu, ze słońcem w środku, wszystko po to, aby zachwyć, aby swoim istnieniem udowodnić, że warto dostrzec maleńkie radości. Niesamowicie jej do twarzy w zielonym trawniku, wie, jakim prostym sposobem uradować serce człowieka. Muza wielu artystów, powstał nawet film "Nie jedzcie stokrotek", chociaż nie zaszkodzi. Śpiewają o niej harcerze podczas wędrówek i przy ognisku: "gdy strumyk płynie z wolne, rozsiewa zioła maj, stokrotka rośla polna, a nad nią szumiął gaj..."

Jest synonimem szczerzej miłości i sympatii, czasem się zdarza, że ukochana przez mężczyznę kobieta dostaje po niej takie imię.

Izabella Kaczmarczyk – W stronę światła

STOKROTKA

Co oznacza kwiat stokrotki?

- niewinność,
- czystość,
- nowe początki,
- prawdziwą , szczerą miłość

